

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

III. Die Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Humil.

tā modestissimi animi demissione or-
nauit, vt spiritualium rerum præfecto
quæstus non semel sit de sua audacia,

quod ausus fuerit sinere vt sacrissimi-
tiaretur; quā sancti ordinis maiestate
se putabat omnino indignum.

III. DIE OCTOBRIS.

P O M P E I V S

CAPVANVS. NOV.

P. STANISLAVS

WARSEVITIVS.

*3 Octob.
Italus Nea-
poli. 1588.
stat. 17.*

*Castell.**Oratio.**Mortif.**Coffit.**Vocatio.*

Illustrissimæ Comitum Proregum familiæ flos nobilis, cùm oblatum, lautum quantumuis, matrimoniu detrectaret, submissæ sunt conductæ fœminæ artium impudicarum technis instructæ, vt illum ad fordes condicefarent. At ille sacro quodam furore plenus illas fugavit; nec videre illas nec audire dignatus. Callum habebat in genibus ab assidue fletendi, & orandi: sæpè in medio noctis intempesta silentio ad precandum surgebat; sæpè cilicio vñus ac se acriter verberans: quibus ille industriis, cum præcipuo Deiparae Virginis cultu coniunctis, virginitatis thesaurum custodivit vñque ad mortem. Cùm apud parentem vrgeret, quod bonâ eius venia Societati nomen daret; ceu delirus in obscurum conclaue conjectus est. Inter submissos plures, qui eius molitiones interuerterent, fuit religiosus nonnemo, qui omnes religiosos, ac se quoque suscepit de religione consilijs pœnitentia dixit. At Pompeius respondit eos, ad quos ipse irer, vita religiosa minimè pœnitere. Peruicit omnia; & Societatem amplexus, peregrinè vt fieri amat ad Deiparam quæ in monte Virgine colitur misitus est. Inde reducem febris prostravit in mortem piissimè oppetitam.

Senatoriâ nobilitate, obitis ad Turcas Regiis legationibus, & Regiâ, ut vocant Cancellariâ cuius Ptares erat, clarus, Episcopatu à Rege oblatu sed non admisso, Romæ cum aliquot è sua familia in Societatem admisus, B. Stanislai Kostkæ connoui-
tius fuit. Nocte quâ B. Stanislaus obiit semisomni Warsevitio quispiam de Societate in Domo professa dixit, Stanislaum iam esse in cælo: & benè manè Stanislai mors nunciata est. Per totam quadragesimam concionatus est aliquando de pœnitentia, ingenti fructu. Pro re Catholicâ, doctrinâ, exemplo, concionibus mira gessit. In morte à dæmons de fide tentatus at victor, peste apud infectos in eoque obsequio contractâ occubuit. Post mortem postea anno 1604. 12. Martij hora 12. meridianâ Patri Petro Sparaga ægro apparuit; & non vnum (vt Petrus faciebat) sed decem annos vi-
tæ, vt à Deo pereret autor fuit. Et ve-
rò Petrus nouem annis siue in annum decimum superstes vixit.

*Petrus Stopellus. Vide 3. Septembbris.
alij cum ponunt 3. Octobris.*

P. A D R I A N V S

ARBOREVS.

*Bela Cor-
traci 3. Oct.
1615. stat.
61. Soc. 38.
honora-*

Facundus, & sagax inter primos in Hollandia operarius. Tribus co-
zonis, & litanis Deiparam quotidie B. V.

Sacram.

Amor Deti.

Mort.

honorabat; tria vicissim ab illa petens primò, vt in Dei gratias; deinde, vt in Societate illius auxilio persisteret: denique vt illa extremo suæ mortis articulo benigna præcesset. Ut diuina mysteria rite perageret, omnes actiones eò referebat. Igneas aspirationes vibrabat sèpè ad cælum, quibus ingenirosa amotis erga Deum sui desideria exprimebat, vt infinitum illi amorem deferret. In morbo persæpè conscientiam expiabat, piè lectum aliquid audiebat è psalmis, è Thoma à Kempis. Petiti ad stabulum deferri; vt ibi ubi Christus, natus est, moreretur.

P. MICHAEL

IVLIANVS.

Hilpanus
Valentia.
3. Octob.
1621. ætat.
64. Soc. 41.

B.V.
Lectio.
B.V.

AD Societatem venit, nobilis & suauissimæ ac placidissimæ indolis adolescens; quam semper in longa rectione omnique officio retinuit, magnâ obseruantiae religiosæ perseuerantiâ, præclarâ dicendi gratiâ, missionumque laboribus. Immaculatae Conceptionis festum, præmisso arcto in pane, & aqua ieiunio, celebrabat; obseruabatque diligenter quicquid ad cultum Deiparæ scriptum ab aliis poterat inuenire: nec nullum Deiparæ festum præterlabi sinebat, cui suas se afflictandi, & orandi exercitationes ingenio pio non adiungeret. adeò in se asper & rigidus, vt eā in se ipsum sauitiâ satiari nunquam videretur.

P. THOMAS

VIRINGVS.

Belga Cor-
traci 3. Oct.
1615. ætat.
56. Soc. 30.

ANte initam Societatem medicinæ Doctor; postea sacerdos apud nos, vir plenus Apostolicæ charitatis, atque industria. Ab heretico suo consanguineo, quem vi argumentorum

preferat, alapâ percussus, alteram genam porrexit. Ab alio impactâ in vulnus patinâ exceptus, illi veniam ab aliis petiit sed postea prædictis: Deum iniuriam illam vlturum: id quod breui factum, cum ille fortunis, & vitâ exutus est. Summâ dexteritate præstabat, in curando melancholiae malo, in scrupulis eximendis, in perwigilatione apud ægros continua, & utili: quodam curauit etiam peste infectos. Denique charitatis erga moribundos, erga reos ad supplicium ductos, erga omnes, tantæ fuit, vt quidam è primorum numero dixerit hactenus Louanijs parem illi fuisse neminem, ac forte nec fore.

P. Vincentius Raimundus. De hoc di-
xi 4. Sept. Alij eum 3. Oct. collocant.

LAURENTIVS
CHODOROWICZ COAD.

NE interdiu, orandi obtentu laboribus deesset, nocturnis horis orandi spatia extendebat; & maiorum permisso, noctu cum medium silentium tenerent omnia, concedebat in templum, ac erat pernoctans in oratione Dei toto tempore post medianum noctem usque ad diluculum.

2. Demissione animi fuit insigni. Vnde cum quendam è tyronibus coadiutorem officio suo indiligenter functum, pro munere suo, admonuisset, ad eius postea genua prouolutus veniam petiit si quid forte dixisset acerbius quam par erat. Eadem industria nonnullos extrarios quos inter se dissidere audierat, percutit ut in mutuam gratiam redirent, positâ similate.

3. Acerbissimo dentium, pedisque dolore vexatus, intimo sensu pietatis diuinæ voluntati se accommodabat,

Polonus
Cracouia.
3. Octobris
1661. ætat.
67. Soc. 37.

Oratio.

Humilit.

non

non solum nihil quæstus, verum etiam dolorum grauitatem extenuans. Cum ægris peste iædis ministraret, permagnum leberem, cui sustinendo par non erat, euerit; quo casu effusa è lebete feruens aqua toram eius dextram tibiam pedemque miserandum in modum exuissit. Triduo toto ita ut erat vestitus dolorem sustinuit, nec vulnus aur inspexit ipse, aut vlli curandum dedit. Triduo post cum iam rem silentio minimè regi debere videret, admirationi fuit mira eius in dolore tam diuturno constantia, cuius nobile specimen dedit tum etiam, quando pure concreta omnia in crustam coaluerant, & detractis tibialibus crusta etiam omnis & carnis panno adhærentis particulae non mode sunt detractæ.

4. Nemo illum iratum, nemo laboris aliquid detrectantem vidit. Nil sibi parcerat, ne deesset officio. Perpetuum ei erat, ut semper promptum cum reperiret charitas ac obedientia, quocunque quandocunque accerseretur.

5. Supremis annis quindecim, etiam hyeme tam immitti, ut in Polonia esse solet, non nisi nudo asseri, ac vimineæ storeæ incubuit. Habet statutos dies quibus carne non vescebatur. Sub noctem reperitis crebro ac sauum in modum iædis cædebat se usque ad sanguinem vberum effusum.

6. Amabile Deo, ac iis qui ei ægро aderant spectaculum fuit, quam tenerè aspiraret ad Deum, ad Dei Matrem, ad cælestes, & nominatim ad S. suum Laurentium, sequè aceusaret supremo in morbo quod tanti sui herois patientiam tam lento passu, ac frigido sequeretur. Cum per idem tempus, asperes suos deferere ac in lectulo molliore decumbere iuberetur, fecit quidem ille obedienter imperata, sed non sine perfusis lachrymis quod cogere-

tur se habere aded indulgenter.

7. Cum lues, plures in Cracoviensi, in qua ipse degebatur tyronum domo eripuisset è vita, Laurentius persæpe colluentes ad sepulchra illorum, & alibi faces videre sibi videbatur; ac inter orandum, aliasque audire gemitus eorum quos pestis extinxerat, cum aliiorum, tum verò Gilberti Coadiutoris Nouitij magnæ virtutis; qui post mortem cuiquam conspectus fertur expansis brachiis in igne lucido ardere, velut opem exposcens. Multa tum ipse tum eius rogatu alij præstirere pro piis illis manibus, à quibus interpellabatur, ac monebatur cum sanus tum è pede aqua feruenti perfuso æger, ac demum peste contractus. Singillatim, ac nominatim ab iisdem dicit, & ex vero prædictis, quandam è Coadiutoribus, deinde duos è familia (quos etiam nominabat) se demum omnium postremum deceplurum è vita, neque ultra progressuram luem.

8. A diuino Eucharistia Sacramento die S. Michaëlis percepto, aiebat sibi adesse spectabiles omnes illos quos in illa Domo pestis ante illum extinxerat. Quo spectaculo est iterum recreatus die B. Borgiae post acceptum cælestis viaticum. Quo tempore cum rogaretur, an Christum amare? Respondit Latinè: Valde amo, valde, valde, valde. Et verè amoris illius ore, a clingâ loqui videbatur toto illo biduo quo adhuc inter mortales fuit, inter ignea diuini amoris spiraria, quibus ad Deum, ad Matrem Dei, ac Sanctos suos anhelabat. Ait is qui ei viaticum ministrait de Societate Sacerdos, etiam sibi conspectam coronam Sociorum vitâ ibi functorum, Laurentij latus hinc atque inde cingentium, inter eosdem cum alio quopiam de Societate ipse quoque in templo post mortem coram atra S. Xauerij vultu præ aliis amoriore visus, innuit malum ultra non pro-

Obed.

Mortific.

Zirkum.

progressum: id quod euentus etiam affirmavit. nam licet grammans luce tunc minari maximè ac furens videbatur, tamen repente stitit, nemine post illum erepto, ut ipse fore prædixerat. Nec semel auditam ait post mortem eius velut orantis vocem in templo, choro, cubiculo, ut precari viuus consueverat. Plura de illo annua, ac Rectoris, & aliorum literæ ac-

cur atè conscriptæ, quibus luculenter com mendatur veterana virtus Laurentij qui quotidianis exemplis fuit omnibus Cracoviensis tyrocinij sociis per insignis ad omnem disciplinæ laudem stimulator, & speculum impi gritatis, ad Deum totis viribus, acto râ fortitudine amandum, inter labores tenerâ orandi assiduitate conditos.

IV. DIE OCTOBRIS.

DOMINICVS DE ONNATE COAD.

4.Octobris
Hispanus
Cazorla.
1596.
Vocatio.

Miss.

Angelus.

Belga Me
chlinic 4.
Oct. 1617.
xstat. 81.
Soc. 38.

CVM luculenta domi res illum omnibus fortunæ bonis exutum d' estituisset; innocens licet ramen longo careere afflictus est, donec tandem innocentia viri patut & ille libertati redditus, se Societati transcriptit. Orandi ac se afflictandi studium ad insignem in suis munibz diligenziam adiungebat. Mors illi assidue p' oculis versabatur. Vnde rogatus aliquando à superiori quid mente tractaret; respondit: Quod me per pedes trahant ad tumulum: quod a me peccatur ratio, seuerè tunc exigenda. Nō cito audire sibi videbatur has Angeli sui (vt opinio fuit) voces: Vita brevis est; labor exiguis est, primum vero grande est. preparare ad reddendum rationem. Sæpè illi in ore fuere illa. Patientia, diligentia, & amplius thesaurorum.

P E T R V S LE FRANQ COAD.

CHaritate, labore, & in furore hæreticorum Antwerpianum occupatum fortitudine fuit insigni; ab iisdē

in exilium etiam relegatus. Iucundum illi erat se omnibus posthabito, aliorum commodis studere, faciendo reuerentiam magnam & potissimum superiorum quos sub noctem adibat bonus senex, & aqua benedicta ab illo aspergi volebat, simulque benedictionem flagitabat. Multis quotidie sacrificiis ministrabat; orandi, laborandi ac se afflictandi assiduitate memorabilis. Vnde, & mors illum in flagranti, quod aiunt, reperit. Etenim 4. Octobris manè penitentiâ, & sacrâ synaxi recreatus, ac postea Beatissimam Virginem è rosario salutans, concidit: mox vinctus de vita migravit, cilicio ad pectus, & circalumbos mortis morientis reperito.

P. I O S E P H GVIMERANVS.

ERGA se contemplatione profundâ: Hispanus Valentia. 4.Octobris 1620.xstat. 81.Soc. 67. Erga alios mansuetudine, morum facilitate, charitate ad sacras operas promptâ: erga superiores obtemperandi alacritate præstebat, etiam cum Professis, aliisque præcisus Beatissimæ Virginis imagines domi obuias, flexis, ubi sine arbitrio id licebat, genibus salutabat: floribus eleganter ornabat

CCC 3